

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14Pc/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120207823
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5120207823.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom o návrhu navrhovateľa: O. O., nar. XX.X.XXXX, bytom C. S. XXX, proti otcovi: S. O., nar. X.X.XXXX, bytom H. XXXX/X, F., o určenie vyživovacej povinnosti, takto

rozhodol:

I. Otec S. O. je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľa od 13.7.2020 mesačne sumou 29,42 eur splatnou vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred.

II. Súd týmto mení rozsudok Okresného súdu Košice - okolie č. k. 12P/119/05-37 zo dňa 13.12.2005 vo vzťahu k určenej vyživovacej povinnosti otca voči Markovi O.ovi.

III. Otec je p o v i n n ý doplatiť zameškané výživné za obdobie od 13.7.2020 do júna 2021 vrátane vo výške 98 eur v desiatich splátkach po 9,80 eur s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

IV. Súd návrh vo zvyšku z a m i e t a .

V. Žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 13.7.2020 domáhal zvýšenia vyživovacej povinnosti otca, ktorá mu bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Košice okolie dňa 13.12.2005 sp. zn. 12P/119/05-37 zo sumy 645 Sk mesačne na sumu 150 eur mesačne splatnou vždy do 15 dňa v mesiaci vopred.

2. Návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie č. k. 12P 119/05-37 zo dňa 13.12.2005 bolo určené výživné vo výške 645 Sk mesačne a spolu s jeho bratom - dvojčekom I. bol zverený do osobnej starostlivosti matky. V čase určenia výživného bol malé dieťa, nenavštevoval ani základnú školu. Od tej doby sa zmenili pomery na jeho strane a v súčasnosti študuje na Strednej odbornej škole strojníckej v Kysuckom Novom Meste. Otec im spoločne s bratom zasiela výživné vo výške 5,- eur. Matka si medzičasom našla iného partnera, s ktorým má štyri maloleté deti. Momentálne je evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto ako uchádzač o zamestnanie.

3. Svojho otca nepozná, nezaujíma sa o nich. Partner matky mu nahrádza vlastného otca. Pravidelne si privyrába brigádne na štúdium, no príjem z brigádnickej činnosti nepokrýva jeho náklady na štúdium. Keďže preukázateľne od posledného určenia výživného na jeho strane došlo k podstatnej zmene pomerov, žiadal rozhodnúť o zvýšení vyživovacej povinnosti.

4. Navrhovateľ na výzvu súdu oznámil, že nemá príjem, podporu v nezamestnanosti, nepoberá sociálne dávky ani nevlastní žiaden majetok nemá deti, manželku. Býva v dome s matkou, ktorá ho živí a platí všetky jeho náklady vrátane stravy hygieny ošatenia cestovného do školy ako aj poplatky týkajúce sa inkasa a úhrady za bývanie. Nevyhnutné mesačné výdavky deklaroval ako cestovné 30 eur, hygiena 15 eur, ošatenie 20 eur a strava 200 eur mesačne.

5. Otec navrhovateľa ako povinný z vyživovacej povinnosti sa vyjadril, že so žalobou nesúhlasí. Jeho životná a zdravotná situácia mu nedovoľuje prispievať vo vyššom rozsahu ako bolo určené súdom, dokonca nie je schopný plniť žiadnu vyživovaciu povinnosť a má čo robiť, aby vôbec sám prežil. Je rozvedený a manželka sa nestará o dieťa Samuela Moskála, ktorý bol zverený do jeho starostlivosti. Je dlhodobo práceneschopný a práceneschopnosť trvá viac ako 6 rokov, pričom jeho zdravotný stav sa nezlepšuje. Navrhovateľ ho nechce kontaktovať a nekontaktoval ho ani vtedy, keď ho oslovil jeho syn Samuel. Keby mohol, tak mu určite v jeho situácii pomôže.

6. Vo veci súd nariadil pojednávanie. Na pojednávanie sa nedostavil navrhovateľ, ktorý neúčast' neospravedlnil a nedostavil sa ani otec navrhovateľa, ktorý neúčast' ospravedlnil zo zdravotných dôvodov, pretože nie je schopný sa dostaviť na pojednávanie. Súd preto návrh prejednal v neprítomnosti účastníkov konania.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vyjadreniami účastníkov.

8. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

11. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

14. Podľa § 157 CMP rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

15. V zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 931/2016-45 zákonná povinnosť rodičov plniť vyživovaciu povinnosť deťom vzniká narodením a trvá do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Vyživovacia povinnosť teda nie je ohraničená dosiahnutím určitého veku dieťaťa. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom tak trvá dovtedy, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť a uspokojovať svoje potreby. Za okolnosť odôvodňujúcu trvanie vyživovacej povinnosti rodičov je potrebné akceptovať štúdium. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že odporkyňa je aj v súčasnosti študentkou denného štúdia na vysokej škole a teda nie je schopná sa sama živiť. Z uvedeného je zároveň zrejmé, že doposiaľ trvá i vyživovacia povinnosť navrhovateľky voči nej. Navrhovateľkou uvádzané skutočnosti týkajúce sa jej majetkových pomerov a zdravotného stavu môžu mať vplyv na výšku jej vyživovacej povinnosti, nespôsobujú však jej zánik.

16. Podľa nálezu Ústavného súdu ČR z 30. 9. 2014, sp. zn. II. ÚS 2121/14 je potrebné odlišiť prípady rozhodovania o výživnom, keď sa jedná o maloleté dieťa, resp. dokonca o dieťa vykonávajúce povinnú školskú dochádzku. V týchto prípadoch musí byť priznávanie výživného zodpovedajúceho odôvodneným potrebám dieťaťa, samozrejme pravidlom. U detí už plnoletých je však treba na vyživovaciu povinnosť nazeráť optikou výrazne odlišnou: plnoletý jedinec by mal byť zásadne schopný sa postarať sám o seba a dôvod pre stanovenie vyživovacej povinnosti by preto mal byť odôvodnený konkrétnymi okolnosťami daného prípadu. Pokiaľ plnoleté dieťa študuje už na druhej škole toho istého stupňa (strednej alebo vysokej), ktorá na predchádzajúcu školu úplne jednoznačne nenadväzuje, je namieste sa zaoberať najmä tým, či skutočne ide o racionálnu prípravu na budúce povolanie, či aktuálne študovaná škola má zodpovedajúcu kvalitu (napríklad z hľadiska uplatnenia absolventov), či zvyšuje jeho šance na uplatnenie na trhu práce a neposlednom rade aj tým, či sa dieťa tomuto štúdiu venuje s dostatočnou starostlivosťou, teda či nedosahuje neprimerané množstvo absencií (rozumne vysvetliteľných a doložených) a či dosiahnuté študijné výsledky potvrdzujú jeho skutočný záujem o zvolený odbor. Pokiaľ študuje dieťa na súkromnej škole, je potrebné zaoberať sa tým, aké boli dôvody, aby vedľajší účastník študoval súkromnú školu, teda školu zaťaženú školným a nie podobne zameranú verejnú strednú školu (bezplatnú).

17. Podľa Zbierky stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR č.k. 5Cz/112/1965 hľadiska, k nimž je nutno prihliadnúť pri zkoumaní a posudzovaní odôvodnených potrieb nezletilého dieťaťa (§ 96odst. 1 zák. o rod.), v rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu bude vyjádrená zásada úmernosti životní úrovni dieťaťa životní úrovni rodičov, aby i zvýšené potreby, ktoré lze dieťaťu z príjmu otca poskytnúť, byly zajištěny výživným stanoveným v odpovídající míře.

18. V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR z 10.11.2011, č. k. IV. ÚS 489/2011-13 Obligatórnym zákonným hľadiskom pri určovaní výšky výživného je osobný výkon starostlivosti, ktorý zákon o rodine nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy.

19. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Cdo 217/2010 charakteristickými znakmi rodinného práva sú predovšetkým: vznik právnych vzťahov priamo zo zákona, ex lege (práva a povinnosti z rodinnoprávnych vzťahov nemožno vylúčiť alebo upraviť odlišne, pretože tak ukladá priamo zákon), viazanosť na subjekty vyjadruje, že tieto práva patria len a len konkrétne určeným osobám, nemožno právami a povinnosťami rodinného práva disponovať, t.j. previesť ich, vzdať sa ich a pod.; platí to aj pre majetkové práva, sú nepremlčateľné (napr. právo na výživné sa nepremlčuje, premlčať možno len jednotlivé opakujúce sa plnenia), nie sú predmetom dedenia, čo tiež platí aj pre majetkové práva v rodinnom práve, chýba im vynútiteľnosť, nemožno sa ich domáhať na súde a uložiť za ich porušenie sankciu. Jedinou nepriamou sankciou je pozastavenie alebo pozbavenie rodičovských práv a povinností alebo odňatie dieťaťa od rodiča. Vyživovacia povinnosť vzniká v rámci vyživovacieho vzťahu, ktorý existuje podľa zákona medzi určitými subjektmi rodinnoprávneho vzťahu. Vyživovacie vzťahy sú svojou povahou vzťahmi majetkovými, ale závislosťou na osobne právnych vzťahoch v rodine sú vzťahmi rodinnoprávny. Práva a povinnosti z nich vyplývajúce majú charakter osobných práv a povinností, ktoré prislúchajú len subjektom rodinnoprávnych vzťahov. Nie sú preto zmluvne prevoditeľné na iné osoby. Neprichádza tu do úvahy ani postúpenie pohľadávky, ani prevzatie dlhu, čo je u bežných majetkových vzťahoch možné. Vyživovacie vzťahy vznikajú priamo zo zákona, a vyživovacia povinnosť a jej zodpovedajúce právo na poskytovanie výživného sú právami a povinnosťami zákonnými, nemajú teda svoj právny podklad v zmluve alebo v rozhodnutí súdu. Vznikajú zo zákona akonáhle sú splnené zákonom stanovené podmienky ich vzniku. To ale neznamená, že rozsah a spôsob plnenia vyživovacej povinnosti nemôže byť určený dohodou subjektov tohto vzťahu, alebo súdnym rozhodnutím. Predmetom vyživovacej povinnosti je plnenie výživného. Zákon chápe pojem výživného pomerne široko a jeho obsah možno vyjadriť tak, že tu nejde len o výživu v úzkom slova zmysle, ale i uspokojovanie ostatných osobných potrieb človeka. Právo na výživu je osobným právom; i vyživovacia povinnosť je osobnou povinnosťou. Vyživovacej povinnosti sa nemožno zbaviť napr. prevedením tejto povinnosti na inú osobu, i keby s tým takáto osoba súhlasila; rovnako tak sa nemožno platne vzdať práva plynúceho z vyživovacej povinnosti.

20. Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 263/201511 výživné má prednosť pred všetkými inými výdavkami rodičov. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé

sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

21. Podľa rozsudku Okresného súdu Košice - Okolie č.k. 12P 119/05-37 zo dňa 13.12.2005 bola určená S. O. vyživovacia povinnosť voči synovi O. O. v mesačnej výške 645 Sk, čo prepočtom konverzným kurzom stanoveným ECB 30,126 eur/Sk predstavuje sumu 21,41 eur.

22. Podľa potvrdenia o štúdiu, bol navrhovateľ prijatý na štúdium 1.9.2017 a v školskom roku 2020/2021 navštevoval druhý ročník štúdia v trojročnom učebnom odbore 2464 H strojní mechanik. Predpoklad ukončenia štúdia je v júni 2022.

XX. A. správy Q. práce sociálnych vecí a rodiny Revúca S. O. v období posledných 12 mesiacov je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Menovaný v uvedenom období poberal a naďalej pobere prídavok na dieťa v sume 24,95 eur, náhradné výživné na jedno dieťa naposledy vyplácaný v sume 29,42 eur mesačne a dávku v hmotnej núdzi.

24. A. potvrdenia Q. práce sociálnych vecí a rodiny Revúca za rok 2019 S. O. poberal mesiaci január dávku vo výške 180 eur, február 162,40 eur, marec až apríl 106,40 eur, máj až august mesačne vo výške 113,20 eur, za september vo výške 112,50 eur, október až december vo výške 94,40 eur, za mesiac január vo výške 94,40 eur, február až jún 2020 vo výške 97,50 eur, august 134,80 eur a september vo výške 134,10 eur.

25. A. správy Q. práce sociálnych vecí a rodiny Žilina pracovisko Kysucké Nové Mesto V. T. je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce sociálnych vecí a rodiny Žilina pracovisko Kysucké Nové Mesto od 18. septembra 2019 a evidencia trvá, je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a poberateľkou prídavku na dieťa.

26. A. potvrdenia Q. práce sociálnych vecí a rodiny Žilina za rok 2020 bola v mesiaci júl vyplatená matke navrhovateľa dávka v hmotnej núdzi vo výške 81,60 eur za august vo výške 7,60 eur a mesiaci september vo výške 55,80 eur.

27. A. potvrdenia Q. práce sociálnych vecí a rodiny Žilina zo dňa 12.10.2020 V. T. pobere pomoc v hmotnej núdzi v zmysle zákona číslo 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi spolu s členmi domácnosti O. G., O. O., I. O., Z. G.ová, V. G., H. G.ová a D. G.ová. V mesiaci január až august 2020 boli V. T. vyplatené mesačné prídavky na dieťa vo výške 149,70 eur, mesiaci september a október v mesačnej výške 124,75 eur. Za rok 2019 boli matke navrhovateľa vyplatené prídavky na dieťa v mesačnej výške 146,04 eur.

28. Navrhovateľ na výzvu súdu oznámil, že nemá príjem, podporu v nezamestnanosti, nepobere sociálne dávky ani nevlastní žiaden majetok nemá deti, manželku. Býva v dome s matkou ktorá ho živi a platí všetky jeho náklady vrátane stravy hygieny ošatenia cestovného do školy ako aj poplatky týkajúce sa inkasa a úhrady za bývanie. Nevyhnutné mesačné výdavky deklaroval ako cestovné 30 eur, hygiena 15 eur, ošatenie 20 eur, a strava 200 eur mesačne.

29. Teleológia § § 62 ods. 1 ZR je zásadne postavená na myšlienke človeka plne zodpovedného za svoj osud. Od okamihu nadobudnutia schopnosti samé sa živiť má dieťa svoje príjmové pomery objektívne vo svojich rukách, je „strojcom svojho šťastia“. Záleží spravidla len na ňom (na jeho usilovnosti a i.), v

akých majetkových pomeroch bude žiť, pokiaľ v tomto ohľade nebude aktívne, negatívne dôsledky si ponese samé. Zmyslom a účelom teda je, že pokiaľ je dieťa už objektívne schopné si samé svoje potreby uspokojovať, bolo by nespravodlivé pričítať jeho event. pasivitu v tejto sfére na ťarchu jeho rodičov v tom zmysle, že by rodičia boli povinní naďalej svoje dieťa živiť.

30. V konaní, hoci navrhovateľ evidentne prekračuje bežnú dĺžku trojročného štúdia, nemal súd preukázané, že by navrhovateľ nemal záujem o štúdium, neplnil si povinnosti alebo že by študoval len „pre štúdium“. Otec ako povinný z vyživovacej povinnosti žiadne takéto tvrdenia neprezentoval. Súd nevylučuje, že dĺžka štúdia je navýšená pravdepodobne z dôvodu opakovania ročníka, pretože zvýšenie dĺžky štúdia zo zdravotných dôvodov nebolo tvrdené. Nakoľko navrhovateľ neustále študuje, nezískal doposiaľ požadované vzdelania pre možný výkon zamestnania v odbore, pripravuje sa na povolanie štúdiom. Z uvedeného dôvodu je schopný vlastnou činnosťou si zabezpečiť príjem pre živobytie a tým je odkázaný na vyživovaciu povinnosť rodičov. Súd nezistil, že by priznanie vyživovacej povinnosti malo byť v rozpore s dobrými mravmi, minimálne ani povinný túto skutočnosť nenamietal a nepreukazoval.

31. Príjmové a majetkové pomery rodičov navrhovateľa sú obdobnej, veľmi nízkej úrovne, následkom čoho obaja poberajú aj dávky sociálnej pomoci. Matka však doposiaľ hradí všetky výdavky navrhovateľa, zabezpečuje mu bývanie, stravu a ostatnú starostlivosť. Otec sa stará o zverené maloleté dieťa Z. ktorý je zhruba vo veku navrhovateľa (nar. 2003).

32. Zmena pomerov na strane navrhovateľa oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu, uplynutím 16-tich rokov je zrejmé, či už zvýšením nárokov z dôvodu rastu cien či nárokov zodpovedajúcim veku dieťaťa. Rovnako vzhľadom na vyčíslené potreby a náklady navrhovateľa súd považoval za nesporné, že aj vzhľadom na pomery matky navrhovateľa, je navrhovateľ odkázaný na vyživovaciu povinnosť rodičov, ktorú si matka plní zabezpečením potrieb, pričom otec navrhovateľa ju plní len v minimálnom rozsahu.

33. A. § 62 ods. 3 zák. č. 65/2005 Z.z. o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

34. A. § 2 zák. č. 601/2003 Z.z. za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm a) 218,06 eura mesačne, ak ide o jednu plnoletú 1) fyzickú osobu, b) 152,12 eura mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu, c) 99,56 eura mesačne, ak ide o zaopatrené nepľnoleté dieťa, o nezaopatrené dieťa.

35. Stanovenie povinnosti rodiča bez ohľadu na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, plniť vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa, predstavuje výnimku, špeciálnu úpravu. Predstavuje ochranu slabších, dieťaťa a znamená, že aj v prípade objektívne danej sociálnej odkázanosti rodiča (zdravotné dôvody, reálna nemožnosť pracovného uplatnenia pre nedostatok pracovných miest, výkon vojenskej služby, vysokoškolské štúdium, hmotná núdza z objektívnych dôvodov) je rodič povinný plniť si vyživovaciu povinnosť v minimálnej výške. Tomu zodpovedá aj úprava, že pre oprávnenú osobu bude mať určenie sumy výživného význam z hľadiska zákona o náhradnom výživnom, ktorý takéto určenie vyžaduje, a v takejto výške bude potom náhradné výživné za splnenia ostatných zákonných podmienok nárokovateľné.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd rozhodol o zvýšení výživného odo dňa podania návrhu tak, že vyživovaciu povinnosť otca určil vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa, t.j. vo výške 29,42 eur, pričom splatnosť ponechal do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Otcovi tiež uložil povinnosť doplatiť zameškané výživné za obdobie od 13.7.2020 do júna 2021 vrátane, vo výške 98 eur v desiatich splátkach po 9,80 eur s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V tomto rozsahu súd prihliadal aj na situáciu otca, pre ktorého úhrada zameškaného výživného by znamenala možné ohrozenia zabezpečenia základných potrieb. V tomto rozsahu súd zmenil rozsudok Okresného súdu Košice - okolie č. k. 12P/1 19/05-37 zo dňa 13.12.2005 vo vzťahu k určenej vyživovacej povinnosti otca voči O. O.i.

37. A. § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

38. A. § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Nakoľko súd po preskúmaní nezistil osobitné dôvody pre priznanie náhrady trov konania úspešnému oprávnenému a v konaní ani vznik trov konania na jeho strane, nárok v tomto zmysle si ani neuplatnil, preto mu súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).